

Reciting the Three *Parshiyot* of *Shema* Before *Davening*

If I wake up soon before the end-time of reciting *Kri'at Shema* (*sof z'man Kri'at Shema*), must I say all three *parshiyot* before *davening*? After all, regarding the third *parasha*, the Torah does not write, "... and when you rise"!

4. שולחן ערוך אורח חיים סי' מו סעי' ט

וטוב לומר בשחרית אחר שמע ישראל וגו': "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", כי לפעמים שוהין עם קריאת שמע לקרותה שלא בזמנה, ויוצא בזה (טור).

משנה ברורה שם ס"ק לא

כי לפעמים - פירוש: משום דלפעמים שוהין הצבור, לכן יאמרו בכל פעם "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד", דבלא "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" לא נראה הקריאת שמע רק כסיפור דברים, אך יכוין שלא לצאת, אלא אם כן ירא שהצבור יעברו זמן קריאת שמע, אבל כשלא יעברו, מוטב לצאת ידי קריאת שמע עם הצבור, שבצבור יקרא כל השלשה פרשיות ובברכותיה כמו שתקנו חז"ל לכתחלה. ובמקום שירא שהצבור יעברו זמן קריאת שמע יכוין לבו כדין קריאת שמע ויכוין לצאת בזה המצות עשה דקריאת שמע, דבמצוה דאורייתא קיימא לן במסין ס' ס"ג דמצות צריכות כוונה. ויש אומרים שיקרא כל הפרשה ראשונה, ויותר טוב שאז יקרא כל השלשה פרשיות, כמו שכתב הפרי חדש כדי להזכיר יציאת מצרים בזמן קריאת שמע, ובחיי אדם בכלל ח' דין ז' הסכים להפרי חדש:

5. רמב"ם הלכות קריאת שמע פרק א הלכה א, ב

א] פעמים בכל יום קוראין קריאת שמע, בערב ובבקר, שנאמר "ובשכבך ובקומך" - בשעה שדרך בני אדם שוכבין, וזה הוא לילה, ובשעה שדרך בני אדם עומדין, וזה הוא יום.

ב] ומה הוא קורא, שלשה פרשיות, אלו הן: "שמע" "והיה אם שמוע" "ויאמר", ומקדימין לקרות פרשת שמע מפני שיש בה יחוד השם ואהבתו ותלמודו, שהוא העיקר הגדול שהכל תלוי בו, ואחריה "והיה אם שמוע" שיש בה צווי על (זכירת) שאר כל המצות, ואחר כך פרשת ציצית, שגם היא יש בה צווי זכירת כל המצות.

6. משנה ברורה סי' נח ס"ק ה

והמאחרים קריאת שמע בשביל ציצית או תפילין מוסיפים, אלא יקרא קריאת שמע בברכותיה בזמנה בלא ציצית ותפילין, וכשיהיה לו, יניחם ויקרא בהם קריאת שמע או פרשה אחרת או מזמור תהלים. ואפילו אם ספק לו שמא יעבור זמן קריאת שמע גם כן, אין להמתין על טלית ותפילין, דאינו מעכב זה את זה; אבל בלא הכי ימתין, דכל הקורא קריאת שמע בלא תפילין כאלו מעיד עדות שקר בעצמו.

1. משנה, ברכות דף יב ע"ב

מזכירין יציאת מצרים בלילות. אמר רבי אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא. שנאמר: "למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך". "ימי חייך" - הימים, "כל ימי חייך" - הלילות; והכמים אומרים: "ימי חייך" - העולם הזה, "כל" - להביא לימות המשיח.

2. גמרא, ברכות דף כא ע"א

אמר רב יהודה: ספק קרא קריאת שמע, ספק לא קרא - אינו חוזר וקורא. ספק אמר אמת ויציב, ספק לא אמר - חוזר ואומר אמת ויציב. מאי טעמא? קריאת שמע דרבנן, אמת ויציב דאורייתא. - מתיב רב יוסף: "ובשכבך ובקומך" - אמר ליה אביי: ההוא בדברי תורה כתיב. תנן: בעל קרי מזהיר בלבו ואינו מברך לא לפניו ולא לאחריו, ועל המזון - מברך לאחריו ואינו מברך לפניו. ואי סלקא דעתך אמת ויציב דאורייתא - לברוך לאחריה? מאי טעמא מברך - אי משום יציאת מצרים - הא אדכר ליה בקריאת שמע! ונימא הא ולא לבעי הא? - קריאת שמע עדיפא, דאית בה תרתי.

3. גמרא, ברכות דף יג ע"ב

תנו רבנן: "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד" - זו קריאת שמע של רבי יהודה הנשיא. אמר ליה רב לרבי חייה: לא חזינא ליה לרבי דמקבל עליה מלכות שמים. אמר ליה: בר פחתין! בשעה שמעביר ידיו על פניו, מקבל עליו עול מלכות שמים. חוזר וגומר, או אינו חוזר וגומר? בר קפרא אומר: אינו חוזר וגומר, רבי שמעון ברבי אומר: חוזר וגומר. אמר ליה בר קפרא לרבי שמעון ברבי: בשלמא לדידי דאמינא אינו חוזר וגומר - היינו דמחזיר רבי אשמעתא דאית בה יציאת מצרים, אלא לדיך דאמרת חוזר וגומר, למה ליה לאהדורי? כדי להזכיר יציאת מצרים בזמנה.

רש"י שם

דקא מהדר - לשנות לתלמידים בכל יום שמעתא דאית בה יציאת מצרים במקום פרשת ציצית ואמת ויציב. בזמנה - בזמן קריאת שמע.